

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 80. Lutherani Donawerthæ Cæsaris clementia petulantiores effecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

quiverit cohibere, duos tamen præcipuos hujus tumultus auctores carceri Sæc. XVII. A. C. 1607. manciparit, eadem pœna in cæteros animadversurus, si citra præsentaneum vitæ discrimen potuisset? Ceterum excivibus multi essent insontes, qui non propria temeritate, sed metu & aliorum vi ad communem hanc seditionem abrepti fuissent: Proin Magistratus Sacram Majestatem exoraret, ut pro paterna benignitate, condonata præscriptionis pœna, innocentibus parcere, de fontibus autem pœnas sumere velit.

§. LXXX.

Lutherani Donawerthæ. Cæsaris clementia petulantiores affecti.

Hac supplicum demissione commotus Annal. Boic. Adlzreit p. 3. l. 2. Struv. hist. Germ. per. 10. sect. 7. Cæsar proscritionis executionem differri præcepit, ea tamen lege, ut binos illos, quos carceri dederant, Judicibus delegatis, ceteros autem fontes indicarent, atque ad quæstionem traderent, mandata quoque Cæsarea servarent, horumque sponsonem communi civitatis ligillo munitam consignarent. Hoc decreto instructi Delegati a Maximiliano Duce Donawertham decernuntur, & die quarta Septembris Senatui demandatam sibi provinciam aperiunt, demum per integros sex dies

Sæc. XVII. Senatū & Consules exposita rei gra-
 A. C. 1607. vitate, malique imminentis periculo
 hortantur, ut si quid obsequiosi cordis
 humanique sensus reliquum haberent,
 ad officium & Cæsaris obsequium re-
 dire haud cunctarentur. Verum apud
 illos, quos Catholicæ fidei odium in
 sectæ suo fanatismo obduratos detinuit,
 paterna adeo monita nihil profecerant,
 quamvis enim die nona ejusdem Men-
 sis Schenichium & Goggelium Consules,
 duo illa præcipua conjurationis capita,
 Deputatis tradidissent, ne tamen ceteri
 seditionis rei in quæstionem vocarentur,
 deprecati sunt, alterave die, quamprimum
 Cæsareis mandatis obedientiam
 a Consulibus fuisse promissam, Sena-
 tus inferior compererat, mox recrudit
 seditio. Insana plebs arma rursus ac
 quarta jam vice corripit, civitatis im-
 perium occupat, alii excubias certis
 stationibus locant, ac ferociores mæ-
 nia portasque præsidiis firmant, binos
 ex infima sæce dictatores creant, &
 conjurant, se nihil eorum, quæ Sena-
 tus Cæsareis Delegatis spondidisset, fer-
 vaturos, nec toleraturos, ut civium vel
 unicus Judicum quæstioni subjiciatur.
 Fervente hoc tumultu Delegati ludibrio
 habiti, & ni furentium Lutheranorum vi-
 ctima cadere vellent, re infecta rursus di-
 scedere coacti sunt. Iterata hac pervica-
 cia

cia summa quidem Cæsaris indignatio Sæc. XVII.
 ab hisce seditiosis provocata videbatur, A. C. 1607.
 maluit tamen moderatissimus Princeps
 populi hujus obsequium clementiæ tem-
 peramento comparare, quam læsæ Ma-
 jestatis injuriam promerita severitate
 vindicare, aut vicinis hujus sectæ Prin-
 cipibus novas in Imperio turbas conci-
 tandi ansam præbere; haud enim igno-
 rabat Imperator, quod hi refractarii eo,
 quo submissionem simulabant, tempore
 clam cum finitimis Principibus, urbi-
 busque consilia per internuntios agita-
 sent, eosque in rebellionis societatem
 amplissimis pollicitationibus pellexissent.
 Nihilominus Imperator suis Delegatis
 negotium dabat, ut Mense Octobri Rhei-
 nam vicinum oppidum pergerent, eo-
 que quosdam ex Senatu & Donawer-
 thanis civibus venire juberent: Com-
 parentibus his præstituta die, Delegati
 spem veniæ fecerunt, dummodo Cæ-
 sareis mandatis obtemperarent, ac con-
 spirationis auctores quæstioni traderent.
 Tenuit quadriduum omnino hoc collo-
 quium, non alio conatus successu, nisi
 quod hi Lutherani, se nihil absque to-
 tius civitatis, plenoque Senatus con-
 sensu polliceri posse reponerent, simul-
 que rogarent, ut Delegati pro requi-
 renda omnium sententia Donawertham
 redirent. Cesserunt hi rursus eorum
 O 5 votis,

Sæc. XVII. A. C. 1607. votis, eo regressi die quinta Octobris
 Verum vix civibus horum innotuit ad-
 ventus, cum illico feram in casses actam
 sibi gratulantes inter pocula victoriam
 canere, & postquam mero incaluere,
 tumultuari, probra jacere, minari, ce-
 teraque tentare, quæ ferox temulentia
 fuggerat. Eadem die Delegati re-
 pertractandæ initium facere meditan-
 tur, incassum tamen; quippe Magistra-
 tus unacum civibus adeo mero mada-
 bant, ut nullum sanum iudicium, mente
 vino sepulta, sperare licuerit, minus quo-
 que consultum videbatur, sobrium ma-
 ne præstolari, ubi nil aliud expectare po-
 terant præter sannas, ludibria, ac vio-
 lentias, & quicquid rebellionis insani-
 tibus in manus datura esset desperatio,
 nullo tumultuantis audaciæ tempera-
 mento. Quocirca delegati, ut vitam
 suam furori, ac Cæsaris auctoritatem
 ludibrio subducerent, excubiis minus
 intentis clam albente cœlo, urbe ex-
 cesserunt.

§. LXXXI.

*Proscriptionis executio rursus Maxi-
 miliano Bavaricæ Duci
 demandata.*

*Relat. Do-
 naw. Ger-
 man. p. 49.
 Annal. Boic.
 l. c.*

Tam pervicaci civium improbitate ir-
 ritatus Cæsar Maximiliano rursus
 nego-